

4. Струніна Л.В., Струнін В.В. Структурні особливості розвитку інноваційної активності українських підприємств // Наукові праці НУХТ. – 2014. – Том 20. – С. 76.

5. Кавтиси О. П., Круш Н. П. Методичні підходи до оцінки інноваційного потенціалу підприємства // Сучасні проблеми економіки і підприємництва. – 2011. – Вип. 7. – С. 91-96.

УДК 330.341

Близнюк А.О.,

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри менеджменту,

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА АВТОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Для забезпечення конкурентоспроможності та стабільного розвитку транспортного підприємства необхідно постійно вдосконалювати виробничі процеси та впроваджувати новітні технології. Ключовим фактором досягнення цих цілей є інвестиційно-інноваційна діяльність, яка визначає конкурентні позиції компанії, рівень її ефективності та здатність адаптуватися до сучасних викликів. Важливим завданням є розробка стратегії інвестування та впровадження інноваційних рішень, які сприяють розвитку підприємств транспортно-логістичного сектору, підвищення їхньої продуктивності та зміцнення позицій на ринку [1].

Основними учасниками інноваційної діяльності в транспортному секторі є транспортні компанії, розробники технологічних рішень, постачальники обладнання, а також організації, що забезпечують кадровий та фінансовий ресурс. Їхня взаємодія змінює якість впровадження нових технологій і зниження витрат на транспортні послуги. Успіх інноваційних проєктів залишається від комплексного підходу, що враховує як технологічні аспекти, так і рівень організаційної готовності до їх реалізації. Ключовим фактором є ступінь підготовки персоналу: впровадження передових логістичних систем, автоматизованого керування транспортом або альтернативних видів палива потребує висококваліфікованих фахівців, здатних адаптуватися до нових умов.

Додатково, важливою умовою прискорення інноваційних процесів є підвищення прозорості управління та ефективності оцінки впливу нових технологій на загальну продуктивність підприємства. Особливо це стосується оптимізації витрат, екологічної складової та покращення сервісу. Таким чином, стратегічне планування та моніторинг ефективності є невід'ємною частиною

інноваційного розвитку транспортної галузі. Особливо це актуально для фінансових інститутів. Новий бізнес з автоматизації має починатися з розв'язання двох проблем: надання якісних транспортних послуг (своєчасне доставлення пасажирів і забезпечення високої безпеки вантажів, безпека і комфорт пасажирського транспорту) і зниження вартості надання транспортних послуг.

Отже, діяльність автотранспортних компаній повинна бути спрямована на вдосконалення планування транспортних операцій і зниження експлуатаційних витрат. Інноваційними методами підвищення ефективності транспортної системи та інфраструктури в Україні є впровадження логістичних систем для проектування та контролю пасажирських перевезень, модернізації обладнання, управління життєвими ресурсами нових продуктів, а також розвитку нових напрямків транспортно-орієнтованої діяльності. Крім того, використання передових методів управління є першим чинником для оптимізації процесів у транспортному секторі. Відповідальна система управління потоками допомагає скоротити час у дорозі і знизити експлуатаційні та капітальні витрати. Системи відповідального управління потоками також використовуються у сфері інформаційних і фінансових послуг споживачам. Процес проектування відіграє важливу роль у технічному обслуговуванні нерухомого майна: сучасне виробництво, ремонт, відновлення вузлів та інших компонентів, розширення терміну служби, довговічності.

Інноваційні та організаційно-фінансові підходи охоплюють фінансові механізми і методи, спрямовані на покращення управління транспортною інфраструктурою, а також на використання сучасних розробок для її розвитку. Включають також хід і план відбору варіантів господарського вживання транспортної інфраструктури, рекомендації щодо покращення управління послугами транспортної інфраструктури, а також використання інтелектуальних систем управління на транспорті. Дані методи допомагають збільшенню транспортної доступності.

Сучасні підходи до вирішення національних транспортних проблем передбачають удосконалення матеріально-технічної бази, підвищення ефективності фінансового управління та вибір оптимальних джерел фінансування для інвестицій у розвиток транспортної галузі країни.

Оцінка результатів діяльності автотранспортних підприємств часто допускає зображення, що демонструють унікальні витрати компаній на НДДКР. Також має широке застосування програма розвитку ТАТ, або "час до впровадження", – це показник, який використовується для оцінки того, наскільки швидко новий продукт або технологія будуть прийняті ринком. Він визначає

період часу, протягом якого споживачі або користувачі починають використовувати новий продукт або технологію після його випуску.

Для створення нових робочих місць необхідні додаткові внутрішні і зовнішні витрати. З цією метою для визначення економічної життєздатності нових компаній треба аналізувати їх життєздатність в цілому. Ключем до обґрунтування техніко-економічних показників будь-якої нової компанії є результат – поточна чиста вартість, що порівнюється з необхідними витратами і визнана основою успіху виняткового проєкту.

Досягнення певних переваг в інноваційній діяльності вимагає доступу до великої кількості знань та ресурсів, які виражаються термінами "наука та техніка". Виробництво таких знань є визначальним аспектом інноваційного процесу, але воно не обходиться лише дослідницькими установами. У більшості країн саме транспортні підприємства мають стимули та структури для інновацій, де головна мета проявляється у розробці та впровадження нових технологій і рішень для досягнення конкурентних переваг.

Список використаних джерел:

1. Хаєцька О.П., Коваль О.В. *Інвестиційно-інноваційна діяльність підприємств транспортно-логістичної сфери. Економіка та суспільство. 2024. Випуск № 59. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-111>*

УДК 005.342:005.7:658

Большая О.В.,

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І. А. Зязюна, Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Економічні зміни вимагають від підприємств здатності адаптуватися та забезпечувати сталий розвиток в умовах постійних зовнішніх змін. Йдеться про високий рівень конкуренції, нестабільність попиту та пропозиції, свободу цінового регулювання тощо. Це зумовлює впровадження системного підходу до організації роботи: оптимізацію управлінської структури відповідно до поділу праці, чіткого визначення функцій, розмежування повноважень та встановлення ефективного контролю за реалізацією управлінських рішень. Для збереження конкурентних позицій в умовах стрімкої ринкової динаміки підприємства змушені впроваджувати сучасні управлінські інновації: гнучкі методології (Agile, Scrum), управління змінами, цифровий менеджмент, інклюзивність та